

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 103/20
Luxemburg, 10 septembrie 2020

Concluziile avocatului general în cauza C-392/19
VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Potrivit avocatului general Szpunar încorporarea, într-o pagină de internet, a unor opere provenind de pe alte site-uri de internet cu ajutorul unor linkuri automate (*inline linking*) necesită autorizația din partea titularului drepturilor asupra acestor opere

În schimb, încorporarea cu ajutorul unor linkuri care pot fi accesate prin utilizarea framing-ului nu ar impune o astfel de autorizație, presupunându-se că aceasta a fost dată de titularul drepturilor la momentul punerii la dispoziție inițiale a operei. Această situație ar fi valabilă chiar și atunci când respectiva încorporare eludează măsuri tehnice de protecție împotriva framing-ului adoptate sau impuse de titularul drepturilor

Stiftung Preußischer Kulturbesitz, o fundație de drept german, operează Deutsche Digitale Bibliothek, o bibliotecă digitală dedicată culturii și științei care pune în rețea instituții culturale și științifice germane.

Site-ul internet al acestei biblioteci conține linkuri către conținuturi digitalizate stocate pe portalurile internet ale instituțiilor participante. Ca „vitrină digitală”, biblioteca nu stochează ea însăși decât miniaturi (thumbnails), și anume versiuni ale imaginilor a căror dimensiune este redusă în raport cu dimensiunea lor originală.

Verwertungsgesellschaft Bild-Kunst (denumită în continuare „VG Bild-Kunst”), o societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul artelor vizuale din Germania, condiționează încheierea, cu Stiftung Preußischer Kulturbesitz, a unui contract de licență de utilizare a catalogului său de opere sub forma unor miniaturi de includerea unei dispoziții potrivit căreia titularul licenței se angajează să pună în aplicare, în cadrul utilizării operelor și a obiectelor protejate prevăzute în contract, măsuri tehnice eficiente împotriva *framing*-ului¹, de către terți, a miniaturilor acestor opere sau ale acestor obiecte protejate, afișate pe site-ul internet al Deutsche Digitale Bibliothek.

Apreciind că o astfel de dispoziție contractuală nu era rezonabilă din punctul de vedere al dreptului de autor, Stiftung Preußischer Kulturbesitz a formulat o acțiune în fața instanțelor germane prin care urmărea să se constate că VG Bild-Kunst era obligată² să acorde licența în discuție fără ca aceasta să fie condiționată de punerea în aplicare a acestor măsuri tehnice.

În acest context, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania) solicită Curții de Justiție să interpreteze Directiva 2001/29³, potrivit căreia statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorului de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, inclusiv punerea

¹ *Framing-ul* constă în divizarea ecranului în mai multe părți, fiecare putând prezenta conținutul unui alt site internet.

² Potrivit dreptului german de transpunere a Directivei 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă (JO 2014, L 84, p. 72), societățile de gestiune colectivă au obligația de a acorda oricărei persoane, la cerere, în condiții rezonabile, o licență de utilizare a drepturilor a căror gestionare le-a fost încredințată. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței germane, societățile de gestiune colectivă pot, cu titlu excepțional, să refuze acordarea unei licențe, cu condiția ca acest refuz să nu constituie un abuz de monopol și sub rezerva de a putea opune cererii de licență interese legitime superioare.

³ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO 1996, L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102).

la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment.

În concluziile sale prezentate astăzi, **avocatul general Maciej Szpunar propune să se statueze că încorporarea, într-o pagină de internet, a unor opere provenind de pe alte site-uri** (pe care aceste opere sunt puse la dispoziția publicului cu acces liber cu autorizația din partea titularului drepturilor de autor) **cu ajutorul unor link-uri care pot fi accesate prin utilizarea *framing-ului* nu impune autorizația din partea titularului drepturilor de autor întrucât se presupune că acesta a dat deja respectiva autorizație la momentul punerii la dispoziție inițiale a operei.**

Această situație este valabilă chiar și atunci când respectiva încorporare prin *framing* eludează măsuri tehnice de protecție împotriva *framing-ului* adoptate sau impuse de titularul drepturilor de autor. Astfel, asemenea măsuri nu restrâng accesul la operă, nici măcar o cale de acces la aceasta, ci numai un mod de a o afișa pe ecran. Nu este vorba de un public nou în acest caz, întrucât publicul este întotdeauna același: cel al site-ului internet țintă al linkului.

În schimb, încorporarea unor asemenea opere cu ajutorul unor linkuri automate (*inline linking*, operele afișându-se automat de la deschiderea paginii internet consultate, fără nicio altă acțiune suplimentară a utilizatorului), care servește în mod normal la încorporarea fișierelor grafice și audiovizuale, impune, potrivit avocatului general, autorizația din partea titularului drepturilor de autor asupra operelor.

Astfel, atunci când aceste linkuri automate vizează opere protejate de dreptul de autor, există, atât din punct de vedere tehnic, cât și funcțional, un act de comunicare a respectivelor opere către un public care nu a fost luat în considerare de titularul drepturilor de autor la momentul punerii la dispoziție inițiale a acestora, și anume publicul unui alt site internet decât cel pe care a avut loc această punere la dispoziție inițială⁴.

Avocatul general subliniază în această privință că un link automat face să apară resursa ca element care face parte integrantă din pagina de internet care conține acest link. Prin urmare, pentru utilizator nu există nicio diferență între o imagine încorporată pe o pagină de internet plecând de la același server și cea încorporată plecând de la un alt site internet. Pentru acest utilizator, nu mai există nicio legătură cu site-ul de origine, totul se întâmplă pe site-ul care conține linkul. Potrivit avocatului general, nu se poate prezuma că titularul drepturilor de autor a luat în considerare acest public atunci când a dat autorizația pentru punerea la dispoziție inițială.

Potrivit domnului Szpunar, abordarea pe care o propune ar oferi titularilor drepturilor de autor instrumente juridice de protecție împotriva exploatării neautorizate a operelor lor pe internet. Astfel, acest lucru le-ar consolida poziția de negociere în vederea acordării de licențe de utilizare a acestor opere.

El observă însă că, deși autorizația titularului drepturilor de autor este în principiu necesară, nu este exclus ca anumite linkuri automate către opere puse la dispoziția publicului pe internet să intre sub incidența uneia dintre excepțiile de la această autorizație, în special pentru cazurile de utilizare de citate, de caricaturi, de parodiere sau de pastişă.

În ceea ce privește eludarea unor măsuri tehnice de protecție, avocatul general observă că Directiva 2001/29 obligă, în principiu, statele membre să asigure o protecție juridică împotriva unei asemenea eludări. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței Curții, respectiva protecție se aplică exclusiv în vederea protejării titularului drepturilor de autor împotriva actelor pentru care se impune autorizația din partea sa.

Întrucât *framing-ul* nu necesită o asemenea autorizație, măsurile tehnice de protecție împotriva *framing-ului* nu beneficiază așadar de protecția juridică prevăzută de directivă.

⁴ În această privință, avocatul general face trimitere, prin analogie, la Hotărârea Curții din 7 august 2018 în cauza Renckhoff ([C-161/17](#); a se vedea [CP n°123/18](#)).

În schimb, întrucât *inline linking-ul* necesită autorizația din partea titularului drepturilor de autor, măsurile tehnice de protecție împotriva *inline linking* beneficiază de această protecție juridică.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106